ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-96
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β. ΑΡ. 593

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
23
ΙΟΥΛΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.22 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ. 40
ΦΩΚΑ ΙΕΡΟΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 35.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 26.5, ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ, ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 757,6

ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Η ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ, Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ALCIDE EBRAY ΓΡΑΦΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ"

Τὸ ζήτημα τῆς Anschluss, τῆς ἐνδεχομένης ἑνώσεως Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, ἔχει τεθῆ κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ 1919, ὁπότε αἱ συνθῆκαι τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ προσδιώρισαν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἐνδεχομένης τροποποιήσεως, τὸ μεταξὺ τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, σχέσεων. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ ζήτημα τοῦτο, τεθειμένον κατ' ἀρχήν, φέρεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὑπό τινος γεγονότος ἢ ἐπεισοδίου τῆς τρεχούσης πολιτικῆς· καὶ τότε ἐξετάζεται ἐν τῷ συνόλῳ του. Τοῦτο συνέβη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἐπίκαιρον νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τί συνίσταται τὸ πρόβλημα καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἐξετάζεται τοῦτο εἰς τὰς διαφόρους ἐνδιαφερομένας χώρας.

Συμβαίνει συχνά, εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν, ἕνα ζήτημα νὰ παρουσιάζεται ὑπὸ διπλῆν ὄψιν, ἠθικὴν καὶ ὠφελιμιστικήν. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ συμφέροντος, εἰ πολιτικοὶ ἀνδρες γενικῶς τὴν ἠθικὴν χάριν τοῦ συμφέροντος. Τὸ αὐστρογερμανικόν, δηλαδὴ τὸ ζήτημα τῆς Anschluss, εἶναι ἐν τῶν ζητημάτων, ἅτινα παρουσιάζονται ὑπὸ τὴν διπλῆν αὐτὴν ὄψιν· καὶ ὁρισμέναι Κυβερνήσεις φρονοῦν ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην, προκειμένου περὶ αὐτοῦ, νὰ θυσιάσουν τὴν ἠθικὴν χάριν τοῦ συμφέροντος. Μία ἐμβρίθης ὅμως ἐξέτασις τοῦ προβλήματος ἄγει εἰς τοῦτο τὸ περίεργον συμπέρασμα: ὅτι αἱ Κυβερνήσεις αὗται ὑπείκουν εἰς πλάνας καὶ ματαίας φαντασίας, ὅταν φρονοῦν ὅτι ὀφείλουν νὰ προβοῦν εἰς τὴν τοιαύτην θυσίαν καὶ ἀντιτίθενται εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Αὐστρίας μὲ τὴν Γερμανίαν.

Ἐξεταζόμενον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν συμφερόντων τῶν ἀμέσων γειτόνων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἢ τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, τὸ αὐστρογερμανικὸν ζήτημα δὲν συνεπάγεται τὴν ἀρνητικὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν τινὲς νομίζουν ὅτι ὀφείλουν νὰ δώσουν εἰς αὐτό, ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν δύο χωρῶν.

Ἕνα πρῶτον πρᾶγμα ἐκπλήττει: αἱ χῶραι, αἵτινες ἀντιτίθενται εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν ἕνωσιν, καὶ ἰδίως ἡ Γαλλία, ἐργάζονται, οὕτω πράττουσαι, πρὸς διατήρησιν, εἰς ἐν τῶν οὐσιωδεστέρων μερῶν του, τοῦ ἔργου τοῦ Βίσμαρκ· διότι ὁ Βίσμαρκ ὑπῆρξεν ὁ διαρρήξας τὴν ἕνωσιν μεταξὺ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Ἡ γερμανικὴ Συνομοσπονδία, δημιουργηθεῖσα ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς Βιέννης καὶ διαρκέσασα ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1866, περιελάμβανεν ὅλα τὰ μέλη τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ ἔθνους: τὴν Πρωσσίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, τὰ δύο κυριώτερα Κράτη· ἔπειτα τὰ δευτερεύοντα βασίλεια, ὅπως ἡ Σαξωνία, τὸ Ἀννόβερον, ἡ Βαυαρία καὶ ἡ Βυρτεμβέργη· τέλος, τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων μικρῶν Κρατῶν. Ὁ Βίσμαρκ, ὅστις ἦτο περισσότερον Πρῶσσος παρὰ Γερμανός καὶ ὅστις, ἐπὶ πλέον, διέκειτο ἐχθρικώτατα πρὸς τὸν καθολικισμόν, κατέστρεψε τὴν γερμανικὴν Συνομοσπονδίαν διὰ τοῦ πολέμου τοῦ 1866. Ἡ Πρωσσία, μεγεσθυνθεῖσα, ἐσχηματίσε μέ τινα ἐκ τῶν μικρῶν Κρατῶν τὴν Συνομοσπονδίαν τῆς Βορείου Γερμανίας. Τὰ γερμανικὰ Κράτη τοῦ Νότου, ἡ Βαυαρία, ἡ Βυρτεμβέργη καὶ ἡ Βάδη, ἔμειναν ἔξω τῆς νέας Συνομοσπονδίας· τὸ ἴδιον καὶ ἡ Αὐστρία.

Τῷ 1871, μετὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, τὰ τρία Κράτη τοῦ Νότου ἠνώθησαν πρὸς τὴν νέαν Αὐτοκρατορίαν τῶν Χοεντζόλλερν, τὴν ἀνακηρυχθεῖσαν εἰς Βερσαλλίας. Ἀλλ' ἡ Αὐστρία ἔμεινεν ἀποκεκλεισμένη. Ὁ Κρίσπι, εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του διηγεῖται πῶς τῷ 1877 ἔσχε συνάντησιν μετὰ τοῦ Βίσμαρκ εἰς Γκαστεΐν καὶ πῶς ὑπεδήλωσεν εἰς τὸν Γερμανὸν καγκελλάριον, ὅτι θὰ ἦτο συμφέρον τῆς Γερμανίας νὰ προσαρτήσῃ τὴν Αὐστρίαν. Ὁ Ἰταλὸς πολιτικὸς διέβλεπε πιθανὼς εἰς τὴν προσάρτησιν ταύτην τὸ μέσον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐλέγχων τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ Τρεντίνου καὶ τῆς Τεργέστης. Ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ τῷ ἀπήντησεν: «Ὄχι, ἀπαπᾶδε. Ἀκόμη καὶ ἂν μᾶς προσέφερον μίαν καθολικὴν ἐπαρχίαν τῆς Αὐστρίας, θὰ τὴν ἀπεκρούομεν».

Εἶναι λοιπὸν ἀληθές, ὅτι ὅσοι ἀντιτίθενται σήμερον εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν ἕνωσιν ἐργάζονται πρὸς διακαίνισιν τοῦ ἔργου τοῦ Βίσμαρκ.

* * *

Διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου, ἡ Ἀντάντ δὲν ἔπαυσε διακηρύσσουσα τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Κυρίως διὰ τὸν θριαμβον τοῦ δικαίου τούτου διετείνετο ὅτι ἤθελε νὰ ἀγωνισθῇ μέχρι τῆς νίκης. Ἀφ' ἑτέρου τὸ δίκαιον τῶν λαῶν περιελαμβάνετο εἰς τὸ πρόγραμμα εἰρήνης τοῦ μακαρίτου Οὐίλσων, ὅπως τοῦ εἶχε διατυπώσει ὁ Ἀμεριχανὸς Πρόεδρος εἰς τὸ Κογκρέσσον καὶ εἰς πολλὰς ἀγορεύσεις. Τέλος, αἱ Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι εἶχον προτείνει τὴν σύναψιν εἰρήνης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγράμματος τοῦ Οὐίλσων καὶ τοῦτο εἶχε ρητῶς ὑποσχεθῇ εἰς αὐτὰς ἡ Ἀντάντ. Ἡ Αὐστρία, λοιπόν, ἤτις ἤθελε νὰ ἑνωθῇ μὲ τὴν Γερμανίαν, ὄχι μόνον ἐκ λόγων συναισθηματικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ λόγων συμφέροντος, ἐφρόνει, ὅτι εἶχε τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

Τὴν 12 Μαρτίου 1919, ἡ αὐστριακὴ Συνταντικὴ Συνέλευσις ἐψήφισεν ὁ μ ο φ ώ ν ω ς τὸ νομοσχέδιον τὸ κυροῦν τὴν δημοκρατικὴν μορφὴν τοῦ αὐστριακοῦ Κράτους καὶ τὴν ἕνωσιν του πρὸς τὴν γερμανικὴν Δημοκρατίαν. Ἡ ἐθνικὴ θέλησις ἐξεδηλοῦτο σαφῶς διὰ τῆς ὁ μ ο φ ω ν ί α ς ταύτης τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους. Καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἀντάντ, αἰμίας, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἀντάντ, αἵτινες κατήρτιζον τότε τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης, ἦσαν ἀποφασισμέναι νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν ἕνωσιν, εἰς πείσμα τῆς ρητῆς ἐκδηλωθείσης βουλήσεως τοῦ αὐστριακοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο περιέλαβον εἰς τὰς συνθήκας τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ὅρους, εἴτινες ἀπηγόρευον τὴν ἕνωσιν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας, πλὴν ἂν αὕτη ἐνεκρίνετο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Δεδομένου ὅτι διὰ μίαν τοιαύτην ἐγκρισιν θὰ ἐχρειάζετο ἡ παμψηφία τοῦ Συμβουλίου, ἕπεται ὅτι ἡ ἀντίθεσις μιᾶς μόνης χώρας θὰ δύναται νὰ ἀναβάλῃ ἐπ' ἀόριστον τὴν ἕνωσιν.

Ἡ αὐστριακὴ Συντακτικὴ Συνέλευσις, λοιπόν, ὑπεχρεώθη νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς προγενεστέρας ἀποφάσεώς της. Τὴν ἑνν Σεπτεμβρίου 1919, ἐξουσιοδότησε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, τὸ 88 ἄρθρον τῆς ὁποίας ἀπηγόρευε τὴν ἕνωσιν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἀλλὰ δὲν παρέσχε τὴν ἐξουσιοδότησιν παρ' ἀφοῦ ἐψήφισε διαμαρτυρίαν, λέγουσαν:

«Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις διαμαρτύρεται ἐπισήμως, ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὁλεκλήρου, ἐναντίον τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, ἥτις, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς γερμανικῆς Αὐστρίας, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν αὐστρογερμανικὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ ἀρνεῖται εἰς αὐτὸν τὴν πραγματοποίησιν τῆς θερμοτέρας εὐχῆς του, ἥτις εἶναι δι' αὐτὸν ζωτικὴ οἰκονομική, πολιτιστικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνάγκη, ὅπως ἑνωθῇ ἡ γερμανικὴ Αὐστρία μετὰ τῆς γερμανικῆς μητρός—πατρίδος».

Ἀκολούθως, πολυάριθμοι ἐκδηλώσεις καὶ ἰδίως αὐθόρμητα δημοψηφίσματα εἰς πολλὰς αὐστριακὰς ἐπαρχίας ἦλθον νὰ ἀποδείξουν, ὅτι τὸ αὐστριακὸν ἔθνος ἐξηκολούθει νὰ θέλῃ τὴν Ἕνωσιν.

Ἡ ἠθικὴ λοιπὸν ὄψις τοῦ αὐστρογερμανικοῦ ζητήματος παρουσιάζεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: δεδομένου ὅτι ἡ Ἀντάντ, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συνθηκολόγησιν τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς αὐτὰς εἰρήνην σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπαγγελίας τοῦ Οὐίλσων, ἤτο ὑποχρεωμένη νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν ἕνωσιν, ἀφοῦ αὕτη περιελαμβάνετο εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Οὐίλσων.

* * *

Ἰδού, τώρα, ὁ χιμαιρικὸς λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀντάντ ἐθυσίασε τὴν ἠθικὴν ἔχει κἀν εἰς τὸ συμφέρον, ἀλλ' εἰς ἕνα συμφέρον φαντασικόν. Τὸ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἕνωσις τῆς Αὐστρίας μὲ τὴν Γερμανίαν —εἶπον—θὰ ἐσημαίνεν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ράϊχ κατὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια κατοίκων, ἑπομένως αὔξησιν τῆς δυνάμεως τῆς Γερμανίας. Ἀπλοῖκὸς συλλογισμός, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψει παρὰ τὰς φαινομενικότητας καὶ ἐχι τὴν πραγματικότητα.

Ἡ πραγματοποίησις ἐκπηδᾷ, ἐν πρώτοις, ἐκ τούτου τοῦ σημαντικοῦ γεγονότος: ὅτι, τόσον ἐν Αὐστρίᾳ ὅσον καὶ ἐν Γερμανίᾳ, τὰ φιλειρηνικώτερα στοιχεῖα, τὰ πλέον καρτερικῶς ἀποφασισμένα νὰ δεχθοῦν τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης εἶναι συγχρόνως καὶ τὰ εὐνοϊκώτερον διακείμενα πρὸς τὴν ἕνωσιν. Εἰς τὴν Γερμανίαν, εἶναι πρὸ πάντων τὰ κόμματα σοσιαλιστικόν, δημοκρατικὸν καὶ καθολικὸν τῶν ὁποίων αἱ συνδιαλλακτικαὶ τάσεις εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν εἶναι γνωσταί. Τεὐναντίον, τὰ κόμματα ἅτινα παρουσιάζονται ὡς συνεχισταὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βίσμαρκ. ἰδίως οἱ ἐθνικισταί, οἱ ρασισταὶ καὶ αὐτοὶ οἱ λαϊκοὶ εἶναι πολὺ ψυχρότεροι ἔναντι τῆς Anschluss, χωρὶς πάντως νὰ ἀντιτάσσωνται εἰς αὐτὴν φανερά. Καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν, οἱ σοσιαλισταί, οἱ δημοκρατικοὶ καὶ οἱ χριστιανοὶ - σοσιαλισταὶ εἶναι οἱ εὐμενέστερον διατεθειμένοι πρὸς τὴν ἕνωσιν.

Γεγονὸς σημαντικώτατον, ἀλλὰ τὸ ἐποῖον φαίνεται παρερρίμενον, εἶνε ὅτι ἐξ ὅλων τῶν μελῶν τῆς μεγάλης γερμανικῆς οἰκογενείας οἱ αὐστριακοὶ εἶνε οἱ φιλειρηνικώτεροι, οἱ ὀλιγώτερον στρατοκράται. Ἡ Αὐστρία δὲν κατορθώνει κἀν νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἐλάχιστον στρατόν, τὸν ὁποῖον τῆς ἀφῆκαν. Ἐκ τούτου δὲ προκύπτει, ὅτι ἡ προσθήκη ἑπτὰ ἑκατομμυρίων αὐστριακῶν εἰς τὸν πληθυσμὸν τοῦ Ράϊχ θὰ ἦσκει ἐπίδρασιν γαληνευτικήν, εἰρηνευτικὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς. Τοῦτο ἐτόνιζεν ἤδη ὁ κ. Ρέννερ, ὁ αὐστριακὸς καγκελλάριος, εἰς δηλώσεις δημοσιευθείσας ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» τῆς 25 Μαρτίου 1919.

Ἔσχατως μόλις, ἡ ἰδία παρατήρησις ἐγένετο εἰς τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη εἰς τὸ Λουξεμβοῦργον. Ὁ κ. Μπραντάϊστς, πρόεδρος τῶν αὐστριακῶν ἀναπήρων, ἐπεβεβαίωσε τὴν ὑπαρξιν εἰρηνοφίλου πνεύματος εἰς τὰ 90 ο/ο τοῦ αὐστριακοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐτόνισεν ὅτι, ἂν τὰ Κράτη τῆς Ἀντάντ δὲν ἀντετίθετο εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Αὐστρίας μετὰ τῆς Γερμανίας, ἡ ἀναλογία αὕτη θὰ ηὔξανεν ἀκέμη. Καὶ προσέθεσεν, ὅτι ἡ προσθήκη εἰς τὴν Γερμανίαν τοῦ φιλειρηνικοῦ τούτου πληθυσμοῦ θὰ ἀπετέλει ἐνίσχυσιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Τοῦτο ἐξηγεῖ ἴσως διατί οἱ Γερμανοὶ ἐθνικισταί, διασῶται τῶν ἐισμαρκικῶν μεθόδων, δεικνύονται ὀλιγώτερον πρόθυμοι τῶν ἄλλων ὅπως ὑποβοηθήσουν τὴν εἴσοδον τῶν αὐστριακῶν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ράϊχ, ὅπου θὰ ἠδύναντο οὗτοι νὰ παρακωλύσουν τὴν πολιτικήν των.

Ἄλλο γεγονὸς σπουδαιότατον, τὸ ὁποῖον ἐπίσης παρορᾶται, εἶνε ὅτι, ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐπίσημος καὶ νόμιμος ἕνωσις τῶν δύο χωρῶν, δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ παρεμπόδισις, ἐν ὀνόματι τῶν συνθηκῶν, τῆς ἐδραιώσεως μιᾶς τοιαύτης μεταξύ των ἀφομοιώσεως, ὥστε ὁ χωρισμός των νὰ εἶνε ἀπλοῦς μῦθος. Ἀμφοτέρωθεν ἐργάζονται διὰ νὰ κατασταθῇ ὁμοιομόρφους τοὺς νόμους καὶ τοὺς θεσμούς. Αἱ συνθῆκαι δὲν ἀπαγορεύουν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν οὔτε τὴν τελωνειακὴν ἕνωσιν, ὅπως μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου, οὔτε κἀν τὴν διπλωματικὴν καὶ στρατιωτικὴν συμμαχίαν, ὅπως μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου.

Εἶνε λοιπὸν πιθανόν, ὅτι θὰ ἔλθῃ στιγμὴ καθ' ἣν αἱ δύο χῶραι, χωρισμέναι κατὰ θεωρίαν, θὰ ἀποτελοῦν εἰς τὴν πράξιν μίαν καὶ μένην, καὶ ἐτι, ἐν περιπτώσει πολέμου, θὰ πράξουν ὅ,τι ἐνομίσθη ὅτι παρημπεδίζετο διὰ τῶν συνθηκῶν, δηλαδὴ ὅτι θὰ ἐνωθοῦν αὐθορμήτως, ὅπως, τῷ 1870, τὰ Κράτη τῆς Νοτίου Γερμανίας ἡνώθησαν αὐθορμήτως πρὸς τὴν Πρωσσίαν.

* * *

Ἂν ἡ Anschluss ἐπραγματοποιεῖτο ἀπὸ τοῦτο, θὰ ἀπεκλείετο διὰ τὸ μέλλον ἐν ἐνδεχόμενον, τὸ ὁποῖον, ἄλλως, θὰ παραμείνῃ δυνατόν: τοῦτέστιν ἡ ἀνασύστασις τοῦ ἄλλην μορφὴν τῆς πρώην Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας, ἥτις θὰ παρεχώρει τὴν θέσιν της εἰς τὴν ἀποκαλουμένην ἤδη Δουναβικὴν Ὁμοσπονδίαν. Εἰς τὴν Βιέννην, ὅπως καὶ εἰς τὴν Βουδαπέστην, οἱ κυριώτεροι ἀντίπαλοι τῆς Anschluss εἶνε ἀκριβῶς οἱ θιασῶται αὐτῆς τῆς ἀνασυστάσεως. Παρόμοιον γεγονός, ὅμως, θὰ ἐπανέφερε τὸ πᾶν ἐπὶ τάπητος εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην.

Ἡ ὑπαρξις μιᾶς Δουναβικῆς Ὁμοσπονδίας θὰ ἦτο ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος διὰ τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν παλαιὰν μοναρχίαν τῶν Ἀψεβούργων, τῆς ὁποίας ἡ νέα Ὁμοσπονδία θὰ ἦτο ἡ κληρονόμος καὶ θὰ ἀπέβαινε πιθανῶς ἡ ἀπομμήτρια. Τὰ Κράτη ταῦτα εἶνε ἀφ' ἑνὸς ἡ Ἰταλία καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ Βαλκάνια καὶ πρωτίστως ἡ Νοτιοσλαυΐα καὶ ἡ Ρουμανία.

Ἂν παρὰ ταῦτα, ἡ Ἰταλία ἀντιτίθεται εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν ἕνωσιν, εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Γερμανίαν ἐναπόκειται νὰ ἐπιφέρουν τὴν ἀτόνησιν τῶν λόγων τῆς ἀντιθέσεώς της. Ἐγνωμάνευσε εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν μεθέριον τοῦ Μπρέννερ. Διότι μόνος ὁ φέβος νὰ ἴδῃ διαμφισβητουμένην πρὸς αὐτὴν ὑπὸ μιᾶς μεγάλης Γερμανίας τὴν κατοχὴν τοῦ Νοτίου Τυρόλου, ὠθεῖ τὴν Ἰταλίαν νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Μεγάλης Γερμανίας διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Αὐστρίας εἰς τὸ Ράϊχ. Οἱ ἐν Βιέννῃ λοιπὸν ὅπως καὶ οἱ ἐν Βερολίνῳ θὰ ἔσφαλλον μὴ κατανοοῦντες τὴν ἀνάγκην νὰ παράσχουν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ Βαλκάνια, ἰδίως ἂν ἐμελέτων τὴν πραγματοποίησιν κάτι παρομοίου πρὸς μίαν Βαλκανικὴν Ὁμοσπονδίαν, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἴδουν ἀφόβως ἀνασυνιστωμένην, ὑπὸ ἄλλην μορφήν, τὴν παλαιὰν μοναρχίαν τῶν Ἀψεβούργων.

Ἂν, ὅμως, ἡ Αὐστρία ἀφηρεῖτο ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν λόγῳ τῆς συνδέσεώς της μὲ τὴν Γερμανίαν, ἡ ἀνασύστασις αὕτη θὰ ἀπέβαινεν, ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ἀκριβῶς ἀδύνατος.

Τέλος, μία αἰτία πολέμου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλείψῃ διὰ τῆς αὐθορμήτου προσχωρήσεως τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν ἕνωσιν. Ἂν, πράγματι, ἡ ἕνωσις αὕτη, ἐπετελεῖτο παρὰ τὴν θέλησιν τῶν Δυνάμεων καὶ εἰς πείσμα τῶν συνθηκῶν — ὅπερ ἀποτελεῖ δυνατὸν ἐνδεχόμενον — αἱ Δυνάμεις θὰ ἐθεώρευν ἴσως ἑαυτὰς ὑποχρεωμένας νὰ ἐπέμβουν στρατιωτικῶς διὰ νὰ ἐπιβάλουν τὸν σεβασμὸν τῶν συνθηκῶν. Καὶ τότε, πόλεμος.

Αὐτὰ εἶναι τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τοῦ αὐστρογερμανικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐπανέφεραν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν δύο συμβάντα φαινομενικῶς ἀντιφατικά. Ἐξεβαιώθη, ἀφ' ἑνός, χωρὶς νὰ προκληθῇ διαψευσις, ὅτι τὸ πρόσφατον εἰς Παρισίους ταξείδιον τοῦ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας σκοπὸν εἶχε νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐντάξεως τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐνταξιεύσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα «Der Kampf» ἄρθρον, τὸ ὁποῖον συνεζητήθη εὐρέως καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθεται ἡ ἀκόλουθος ἀποψις: δεδομένης τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμένεται ἡ πραγματοποίησις τῆς αὐστρογερμανικῆς ἑνώσεως παρὰ ἐκ μιᾶς ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία θὰ κατεκρήμνιζε τὸ ἀστικὸν καθεστὼς ἐν Γαλλίᾳ καὶ τὸ φασιστικὸν καθεστὼς ἐν Ἰταλίᾳ· ἑπομένως καλὸν εἶναι νὰ ἀναβληθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως.

Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ συμβουλὴ αὕτη τοῦ κ. Ὄττο Μπάουερ θὰ εἰσακουσθῇ, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διαγράψωμεν τὸ ἐνδεχόμενον πολέμου, ὅστις θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς ἀντιθέτως πρὸς τὰς συνθήκας πραγματοποιήσεως τῆς ἑνώσεως τῆς Αὐστρίας πρὸς τὴν Γερμανίαν. Δεδομένου ὅμως ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν αὐτὴν τὴν βεβαιότητα, τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο παραμένει δυνατόν.

Ἡ ἀλήθεια, λοιπόν, εἶναι ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς αὐστρογερμανικῆς ἑνώσεως, θὰ ἐθυσιαζόντο πραγματικὰ συμφέροντα χάριν χιμαιρῶν, ἂν θελήσωμεν νὰ παρεμβάλλωμεν ἐπ' ἄπειρον ἐμπόδια εἰς τοὺς πόθους τοῦ αὐστριακοῦ λαοῦ.

ALCIDE EBRAY

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΕΛΛΑΣ ΗΓΝΟΗΘΗ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΣΥΜΜΑΧΗΤΑΙ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ.- ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΡΤΑΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἰούλιος. — Ὁ Ἄγνωστος Στρατιώτης, ἔχει περιβληθῇ εἰς ὅλους τοὺς τόπους τὴν ἱερότητα τῶν συμβόλων. Κάτω ἀπὸ τὴν πέτρινην πλάκα τοῦ τάφου του, ἔχουν κλεισθῇ ὅλοι οἱ παλμοὶ κάθε ἐθνικῆς ψυχῆς, παλμοὶ ποὺ ἐτράνταξαν τοὺς κροτάφους τῶν πολιτῶν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τραγικοτέρας στιγμὰς τῆς πατρίδος των. Ὁ Ἄγνωστος Στρατιώτης δὲν εἶνε τὸ σύμβολον τῆς Νίκης, διότι Νίκη δὲν εἶνε ὁ Θάνατος. Εἶνε τὸ Σύμβολον τῆς ἀυταναρνήσεως, τῆς θυσίας, τοῦ ἀτομικοῦ ἡρωισμοῦ διὰ τὴν ὁμαδικὴν σωτηρίαν. Εἶνε ὁ νεκρὸς ποὺ συμβολίζει τὴν ἀξίαν τῆς ἐλευθέρας μας ζωῆς.

Τέτοιον Νεκρόν, παρόμοιον Σύμβολον, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχομεν. Δὲν ἔχομεν τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην μας, ἴσως διότι ἔγιναν πολὺ Γνωστοὶ οἱ στρατηγοί μας καὶ ἴσως διότι φοβούμεθα τὰ Σύμβολα. Ἀπὸ ἕνα λαὸν σὰν τὸν ἰδικόν μας, ποὺ ἔχει τὸ πεῖσμα πρωτοσυίαν τῶν ἀποφάσεών του, εἶνε ἐκπληκτικὸν ὅτι δὲν ὑπερασπίζει μὲ σθένος τὴν ἱερότητα τῶν πολεμιστῶν ποὺ ἦσαν σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός του. Εἶνε ἐκπληκτικόν, ὅτι ἐνώπιον τῆς ὀμφαλοσκοπίας τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν γραφιοκρατῶν καὶ τῶν ψευδομαθῶν αἰσθητικῶν τοῦ δημοσίου ταμείου, δὲν ὑπῆρξαν μερικοὶ ἄνθρωποι, παλαιοὶ πολεμισταί, πατέρες, χῆρες, ὀρφανὰ πολεμιστῶν, νὰ φωνάξουν δυνατά, πολὺ δυνατά, ὅτι θέλουν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΕΡΙΣΕΝΑ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ	Δρ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΠΛ.ΑΤΑ. Δ
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 10

Φύλλαμα ἀπόδειξεις πληρωμῆς ἐγκρίσεις ἀγγελιῶν (γράμματα κτλ) εἶνε ζητοῦμε ἄν δὲν ἔχομε τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Ἐμμ. Γ. Μπαστιᾶ κατ' κ. Ἐμμ. Γ. Μπαστιᾶ ἀρμόζουσα τῆς ἐφημερίδος.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἐνανενίσεις

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΦΕΡΡΟΥΣΑΣ

Ἀποκτοῦσα ἐπιχειρησις

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ

Πρὸ πενθήμερον ἡμερῶν ἀπελάμβανον ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀναγγελίαν μὲ κάποιον μαλάκι πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἔμπορον κ. Κωνσταντῖνον, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κόραν ἀναγνωσθεῖσαν, ἐὰν ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποστέλλουν τὰ χρήματα ἐν ἀντιθέτῳ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀπαγωγέων θὰ ἐπέφερε τὸν θάνατον τοῦ ἐν λόγῳ ἀτυχοῦς νεανίου.

Ἡ πλήρωσις τῆς ἀνωτέρω ἀμοιβαίας ἐπιστολῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Κατζιμπαλάκη ἐπιφέρει τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐν λόγῳ νεανίου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀρκαδίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκρατεῖτο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀπαγωγέων.

Ἡ ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν ἐπιφορτισθεῖσα τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀπαγωγέων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐνεργεῖ ἔρευνα.

Ἀθήματα

«Ἐνα κρεμασμένο ἀπὸ τὸ λαιμό τοῦ γενικῶς. — Οἱ πρῶτοι ἑλληνοτουρκικοὶ ἀγῶνες εἰς τὴν Κωνσταντίνα».

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἀγῶνες ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, οἱ πρῶτοι ἑλληνοτουρκικοὶ ἀγῶνες ἐν τῇ ἀκτῇ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπιλεγόμενοι «Ἑλληνικὸ Ἀγιάσι».

Ἐν τῷ ἀγῶνι ἔλαβον μέρος πολλοὶ νεοφοίτοι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλεις ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς σχολῆς ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκρατοῦντο ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀγωνιστῶν ἐν ἐκ τῶν ἐν λόγῳ νεανίου ἐκ τῶν ὁποίων ἐφέρετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἑλληνικὸ Σιάρ».

Ἐν τῷ ἀγῶνι ἔλαβον μέρος ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐκείνων ἐμπορικῶν σχολῶν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΕΓΚΡΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΔΥΝΑΣΤΙΚΟΥ

ΖΗΤΟΥΝ ΟΜΩΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ

Ο ΑΒΕΡΕΣΚΟ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΒΡΑΤΙΑΝΟ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μελετᾶται τὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως ἀπασχολεῖ τὴν γενικὴν προσοχήν, ἐν τούτοις ἡ ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως παρακολουθεῖται μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος.

Κατὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ κυβερνητικοῦ Τύπου, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας ὁ κ. Βρατιάνο θὰ προβῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰς δηλώσεις σχετικὰς μὲ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως, τὴν ἀνάληψιν τῆς βασιλικῆς Ἐξουσίας ὑπὸ τῆς τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας καὶ τὴν οὕτω δημιουργουμένην νέαν δυναστικὴν καὶ γενικώτερον πολιτικὴν κατάστασιν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ὁ κ. Μανίου, ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος, θὰ ἀναγνώσῃ ἐπίσημον δήλωσιν περὶ τῆς στάσεως τοῦ κόμματός του ἔναντι τῆς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως ἐπελθούσης μεταβολῆς. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ἐν τῇ δηλώσει του ὁ κ. Μανίου θὰ τονίσῃ, ὅτι τὸ Ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα ἀναγνωρίζει τὸ νέον δυναστικὸν καθεστώς, ἀλλ' ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ χώρα εἰσέλθῃ εἰς πολιτικὴν νομιμότητα, ὑποδηλουμένου διὰ τούτου ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ὡς νομίμους τὰς κοινοβουλευτικὰς μεθόδους τοῦ κ. Βρατιάνο καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν.

Ἡ δημοσιευθεῖσα ἐπιστολή, ἀφ' ἑτέρου, ἣν ἀπηύθυνεν ὁ Φερδινάνδος, πρὸ τοῦ θανάτου του, πρὸς τὸν κ. Βρατιάνο, ἐνεποίησεν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, οἵτινες ἐκφράζουν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ χώρα θὰ εὕρῃ τὴν ἐδόν τῆς γαλήνης καὶ ἔτι ἡ τάξις διατρέχει κίνδυνον διαταράξεως μόνον ἐν ἡ περιπτώσει ὁ κ. Βρατιάνο δὲν παραιτηθῇ τῶν γνωστῶν μεθόδων του, αἵτινες ἐπέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν παντοδυναμίαν του ἐν τῇ χώρᾳ.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα τοῦ στρατηγοῦ Ἀβερέσκο, ἐξ ἄλλου, ἀποκλεισθέν, ὡς γνωστόν, τελευταῖος τοῦ Κοινοβουλίου, ἐξακολουθεῖ τηροῦν ἀδιαλλάκτως ἐχθρικὴν στάσιν ἔναντι τῶν Φιλελευθέρων.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου δὲν θὰ διεξαχθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον.

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πλὴν τῆς γραπτῆς δηλώσεώς του πρὸς τὸ «Ματεν», δι' ἧς ὁ πρίγκηψ Κάρολος βεβαιοῖ ὅτι ἐξήτησε τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῇ εἰς Βουκουρέστιον, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ πατρός του, ἀλλ' ὅτι εὐθεμίαν ἀπάντησιν ἔλαβεν, οὐδὲν ἐγνώσθη περὶ τῶν προθέσεων τοῦ τέως Ρουμανου Διαδόχου.

Τηλεγραφήματα ὅμως ἐκ Βερολίνου μεταδιδάχουν εἰδήσεις ἐκ Ρουμανίας, καθ' ἃς εἰς πολλὰς πόλεις ἐγένοντο λαϊκαὶ διαδηλώσεις ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου τοῦ Καρόλου. Πρὸς διάλυσιν τῶν διαδηλωτῶν ἐπενέβησαν στρατιωτικαὶ δυνάμεις καὶ ἐγένοντο συμπλοκαὶ ἱππικοῦ, ἐξ ὧν ἀρκετοὶ ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν.

ΑΙ ΑΠΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ πένθους καὶ τῆς πολιτικῆς ἀοριστίας, τὸν μόνον φαιδρὸν τόνον δίδουν οἱ λόγοι καὶ ἡ ἀμηχανία τοῦ μικροῦ βασιλέως Μιχαήλ.

Μετὰ τὴν ἐπίσημον ἀνακήρυξίν του, οὗτος ἐγένετο ἀντικείμενον τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ τῶν Αὐλικῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀνακτόρων. Ὅλοι προσαγορεύουν αὐτὸν διὰ τοῦ τίτλου τοῦ «Μεγαλειοτάτου». Καὶ τοῦτο ἐγέννησεν ἀπορίας εἰς τὸν ἐξαετῆ ἐστεμμένον, ὅστις ἠρώτησε διατί τοῦ ἤλλαξαν τὸ ὄνομα!

Ὅταν τοῦ παρεσχέθησαν ἐξηγήσεις, τῷ ἀνεκοινώθη ὁ θάνατος τοῦ πάππου του καὶ ἡ ἀνακήρυξις αὐτοῦ ὡς Βασιλέως, ὁ μικρὸς Βασιλεὺς ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ἐρωτᾷ, ἂν εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ παίζῃ, ἀφοῦ καὶ ὁ πάππος δὲν ἔπαιζε...

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κέλλας, ἀνελθὼν σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ Ἀνάκτορα Κοτροτσένι, κατέθεσεν εἰς τὴν βασιλικὴν σορὸν δύο ἐπιβλητικοὺς στεφάνους ἐξ ὀνόματος τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐπίσης τὰ συλλυπητήρια τηλεγραφήματα τοῦ κ. Κουντουριώτη καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ. - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ πρωτεύουσα εἶνε ὅλη περιβεβλημένη μὲ πένθιμον διάκοσμον. Ἄπειρον πλῆθος ἀνῆλθε καὶ σήμερον, καθ' ἑλὴν τὴν ἡμέραν, εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἵνα προσκυνήσῃ τὸν σεπτὸν νεκρόν· οἱ προσκυνηταὶ ὑπολογίζονται εἰς 40.000.

Οἱ ξένοι διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι κατέθεσαν στεφάνους ἐξ ὀνόματος τῶν Κυβερνήσεων των εἰς τὴν βασιλικὴν σορόν. Ἐπίσης πολυάριθμοι ἀντιπροσωπεῖαι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς χώρας ἀφικνεῦνται, ἵνα μετάσχουν τοῦ πένθους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τῶν ξένων Κρατῶν, σήμερον ἀφίκετο ὁ βασιλεὺς τῆς Νοτιοσλαυΐας Ἀλέξανδρος, αὔριον δὲ ἀναμένεται ἡ ἐπίσημος πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ νοτιοσλαυϊκὴ ἀντιπροσωπεία. Αὔριον τὸ βράδυ ἀφικνεῦνται ἐκ Σινάϊας οἱ πρῶην βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Μπένες δὲν θὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν, μὴ ὑπαρχοντος τοῦ πρὸς τοῦτο χρόνου. Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ὡς ἀντιπρόσωπον τὸν στρατηγὸν Μπερτελώ, ἀρχηγὸν τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς παρὰ τῷ ρουμανικῷ στρατῷ διαρκοῦντος τοῦ πολέμου.

Ἡ βουλγαρικὴ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Βασιλεὺς Βόρις ἀπέστειλαν συλλυπητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Βασίλισσαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν. Ἐξ ἄλλου ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ἡ ἰταλικὴ Αὐλὴ ὥρισε δεκαπενθήμερον πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Φερδινάνδου.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ-ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν σύσκεψις διὰ τὴν προστασίαν τοῦ καπνοῦ, καθ' ἣν ἔλαβον μέρος οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Μερκούρης καὶ Μπακάλμπασης καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Λονδίνῳ ἑδρευούσης ὁμάδος Ἄγγλων, Ἀμερικανῶν καὶ Ἐλβετῶν κεφαλαιούχων.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως συνδικάτου, τὸ ὁποῖον νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐντὸς ἐξ μηνῶν ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτάσεις περὶ ἱδρύσεως παρ' αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι προνομιούχου τραπεζιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τοῦ ἐν Ἑλλάδι παραγομένου καπνοῦ.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἡ ὡς ἄνω ἑταιρεία θὰ ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ δάνεια καλλιεργείας εἰς τοὺς καπνοκαλλιεργητάς, ἐπίσης δὲ σπόρους, λιπάσματα, γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐπὶ πιστώσει μὲ τόκους ἐλαφρούς. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν λόγῳ δανείων δὲν θὰ εἶνε ἀπαιτητὴ παρὰ μόνον μετὰ τὴν συγκομιδήν, ἀποξήρανσιν καὶ συσκευὴν τοῦ προϊόντος τοῦ ὀφειλέτου καπνοκαλλιεργητοῦ.

Ἐπίσης ἡ Ἑταιρεία θὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἱδρύσῃ εἰς ἅπαντα τὰ κέντρα τῆς καπνοπαραγωγῆς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λιμένας ἐξαγωγῆς ἐργαστήρια καπνεργασίας καὶ συσκευῆς καπνοῦ.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ δάνεια καὶ εἰς τοὺς ἐμπόρους καπνοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς ἑταιρείας νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὴν πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς τοῦ καπνοῦ προνόμιον δι' ὡρισμένα ἔτη καὶ τὰ κατοχυρώσῃ δι' εἰδικοῦ νόμου τὰ συμφέροντα καὶ δικαιώματα αὐτῆς.

Τέλος ἡ Ἑταιρεία θὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν διαφήμισιν τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΤΟ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ

Συνῆλθε καὶ χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ καπνεργατικοῦ καὶ ἠσχολήθη ἐπὶ τοῦ θέματος «Σύστασις ταμείου ἰατρικῆς περιθάλψεως καπνεργατῶν».

Ἐπὶ τοῦ θέματος ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν κ. Ἀγαλόπουλος ὅστις ὑπέδειξεν ὅτι ἡ φυματίωσις θεωρηθῇ ὡς ἐπαγγελματικὴ τῶν καπνεργατῶν νόσος καὶ τύχῃ τῶν ἀμέσων φροντίδων τοῦ Κράτους, κατέθεσον ὁ ἴδιος κ. Ἀγαλόπουλος διεπίστωσεν ὅτι τὰ 50 ο/ο τῶν καπνεργατῶν εἶνε φυματικοί.

Ὁ κ. Ἀγαλόπουλος ἐπρότεινε τὴν ἵδρυσιν ταμείου ἰατρικῆς περιθάλψεως καπνεργατῶν, τοῦ ὁποίου ἡ προικοδότησις θὰ γίνῃ ὑπὸ κρατήσεων 2 ο/ο ἐκ τῶν μεριδίων τῶν καπνεργατῶν καὶ 4 ο/ο ἐκ τῶν κερδῶν τῶν καπνεμπόρων.

Ἡ Ἕνωσις τῶν καπνεργατῶν ἐπρότεινεν ὅπως ἡ κράτησις περιορισθῇ εἰς 1 ο/ο αὐξηθῇ δὲ εἰς 5 ο/ο διὰ τοὺς καπνεμπόρους. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπεδέχθησαν τὰ ἀνωτέρω, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὑπὸ τοῦ Ταμείου προστατεύωνται μόνον οἱ καπνεργάται οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἀσθενοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας των.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θὰ καταρτίσῃ τὸ σχετικὸν σχέδιον νόμου.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν σημερινήν της συνεδρίασιν θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἐξεύρεσις πόρων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΝΑΛΗΦΘΕΙΣΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΣΘΗ ΜΕΤΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Ἡ προαγγελθεῖσα ἰδιαιτέρα συνάντησις τοῦ κ. Τσαλδάρη μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη δὲν ἐπραγματοποιήθη χθές, καθόσον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀδιαθετῶν οἰκουρεῖ. Κατ' αὐτήν, πρόκειται ὡς γνωστὸν νὰ παρασχεθοῦν ὑπὸ τοῦ δευτέρου λεπτομερεῖς πληροφορίαι καὶ διευκρινίσεις ἐπὶ τῶν προϋποθέσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δέχεται νὰ παράσχῃ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς διὰ τὴν σύναψιν τῶν δανείων.

Ἡ συνάντησις τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Τσαλδάρη θὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς νέας συνεδρίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ ἐν Γενεύῃ ἐνεργειῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Τονίζεται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι ὅσον τοὐλάχιστον ἀφορᾷ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἡ ἀνακοινωθεῖσα μετὰ τὰς δύο τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔγκρισις τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐνεργειῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει περιωρισμένον χαρακτῆρα.

Συγκεκριμένως διὰ τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τοὺς ἐν τῇ Κυβερνήσει Λαϊκοὺς ὑπουργούς, ἡ ἔγκρισις αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα ἀπέρρευσαν ἐκ τῶν παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ ζητήματα ἄλλως τε ταῦτα, τῆς διὰ νόμου σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος, μεταρρυθμίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ προσωρινῆς ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως ξένου ἐμπειρογνώμονος, ἀκροθιγῶς μόνον ἀνέφερεν εἰς τὰ δύο τελευταῖα ὑπουργικὰ Συμβούλια ὁ κ. Καφαντάρης. Συνεπείᾳ δὲ τούτου ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπέφυγε νὰ διατυπώσῃ οἱανδήποτε γνώμην ἐπ' αὐτῶν, ἐζήτησε δὲ ὅπως τοῦ παρασχεθοῦν πάντα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην μελέτην τῆς δημιουργουμένης καταστάσεως διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Αἱ ἐπιφυλάξεις ἐξ ἄλλου, τὰς ὁποίας διετύπωσεν ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὑπηγορεύθησαν καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι δι' αὐτὸν ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ Κυβερνήσει συναδέλφους του προέκυψεν ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Γενεύῃ κατάστασις, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀναληφθοῦν, ἄνευ ἐπισταμένης ἐξετάσεως αὐτῆς, εὐθῦναι τοσοῦτῳ μᾶλλον καθόσον οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος εἶχον ἀναχωρήσει ἐντεῦθεν χωρὶς προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας θ' ἀνελάμβανον ἔναντι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς διὰ τὴν σύναψιν τῶν δανείων. Εἰδικώτερον ὁ κ. Καφαντάρης διεχειρίσθη ἐν Γενεύῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἠθικῆς ἐνισχύσεως τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν τῆς χώρας κατ' ἰδίαν πρωτοβουλίαν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης μελετῶν ἰδιαιτέρως τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ τῷ παράσχῃ κατὰ τὴν μετ' αὐτοῦ συνάντησίν του ὁ κ. Καφαντάρης θὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν του ἔναντι τῶν δημιουργηθέντων ζητημάτων ἐκ τῶν παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἐνεργειῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς.

Εἶνε εὐνόητον ὅτι πᾶσα πρόβλεψις ἐπὶ τῶν τελικῶν ἀπόψεων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόωρος. Πάντως ἐκ τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα θὰ θέσῃ ὑπ ὄψει του ὁ κ. Καφαντάρης, θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἄρσις τῶν τηρουμένων ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐπιφυλάξεων διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἔναντι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ ἀντιπροσωπεία, καὶ τῆς καταστάσεως ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ἐπιφυλάξεις δὲν διετυπώθησαν τοὐλάχιστον κατὰ τὰς δύο συνεδριάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρ' ἄλλου ἐκ τῶν ἡγετῶν πλὴν τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ ἰδιαιτέρα συνάντησις αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῆς ἐξετάσεως τῶν λεπτομερειῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων τῶν τεθεισῶν ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀδείας πρὸς σύναψιν τῶν δανείων.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ πραγματοποιηθῇ πάντως πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΘΑ ΛΑΒΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΓΓΕΙΟΥ ΘΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔσχε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἰδιαιτέραν συνεννόησιν μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, κατόπιν τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη ἡ ἀναβολὴ τοῦ διὰ σήμερον προαγγελθέντος Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ λόγῳ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν κ.κ. Μεταξᾶ καὶ Παπαναστασίου εἰς ἐξοχήν.

Ἡ συγκροτησις τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προβλέπεται ὅτι δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ πρὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, καθόσον ὁ κ. Τσαλδάρης θ' ἀπουσιάσῃ τὴν Τρίτην εἰς Δερβενάκι, ὅπως παραστῇ εἰς τὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἱστορικῆς μάχης τοῦ Ἀγῶνος.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη εἶνε προωρισμένη διὰ τὴν συζήτησιν διαφόρων θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὸν στρατόν, ἡ ἐπὶ λόγῳ τῆς ἀπουσίας τῶν δύο δημοκρατικῶν ἡγετῶν εἰς Εὐρώπην. Μεταξὺ τῶν θεμάτων τούτων προέρχεται τὸ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ στρατεύματος συμφώνως πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς, ὡς καὶ τῆς περικοπῆς ἢ μὴ τοῦ ἐπιδόματος τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ 7 ο/ο. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου ζητήματος ἔχει, ὡς γνωστόν, ληφθῇ κατ' ἀρχὴν μόνον ἀπόφασις διὰ τὴν περικοπήν, ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως ταύτης ἀνεβλήθη ἔκτοτε. Θεωρεῖται δὲ μᾶλλον πιθανόν, ὡς ἐγράφεμεν καὶ χθές, ἡ ματαίωσις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου, καὶ δι' ἄλλους λόγους ἀλλὰ καὶ διότι ἡ δι' αὐτοῦ ἐπιτυγχανομένη οἰκονομία, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 20 ἑκατομμύρια, δύναται ν' ἀναπληρωθῇ δι' ἄλλων οἰκονομιῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ζητημάτων, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς προσεχοῦς Τετάρτης θ' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δύο ἀστυνομικῶν σωμάτων, ὁ τερματισμὸς τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ὁποίου κρίνεται ἐπιβεβλημένος ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰ περ ποτε ἄλλοτε.

Ἡ λύσις τῶν ἄλλων γενικῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐν οἷς καὶ τοῦ δημαρχιακοῦ Θεσσαλονίκης, θ' ἀπασχολήσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς προσεχεῖς αὐτοῦ συνεδριάσεις.

Πρὸ τούτων, προβλέπεται, ὅτι θὰ συγκροτηθῇ εἰδικὴ σύσκεψις τῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

Η ΕΓΓΕΙΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Καθ' ἃ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, τὴν Κυβέρνησιν ἀπασχολεῖ ἰδιαιτέρως τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς ἐγγείου προσόδου, κατόπιν τῆς συμφωνίας ζωηρᾶς κατὰ τοῦ μέτρου ἐξεγέρσεως τῶν ἐπαρχιῶν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἐναντίον τοῦ μέτρου ἔχουν ἤδη κηρυχθῇ πλείονες τοῦ ἑνὸς πολιτικοὶ ἀρχηγοί. Κατὰ τὰς κρατούσας παρ' αὐτοῖς σχετικὰς ἀντιλήψεις, ἐνδεικνυται ἡ τροποποίησις τῆς ἐν λόγῳ φορολογίας, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ὑπὸ τῶν ἀγρετικῶν πληθυσμῶν.

Ὑπάρχει, συναφῶς, ἡ γνώμη ὅπως ἡ φορολογία αὕτη ἀντικατασταθῇ ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῆς στρεμματικῆς, καταλλήλως διαρρυθμιζομένης ὥστε ν' ἀρθῇ ἡ ἀνισότης τῶν διὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἐπιβαλλομένων φορολογικῶν βαρῶν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατ' ἐγκύρους κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις, τὰ γραφέντα περὶ πιθανῆς ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς δι' σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλη, κατὰ τ' ἀποφασισθέντα, θὰ ἐπιδιωχθῇ νὰ συνέλθῃ ὡρισμένως τὴν Ἰην Αὐγούστου, δεδομένου ἄλλως τε ὅτι μόλις κρίνεται ἐπαρκὴς ὁ καθορισθεὶς χρόνος—25 περίπου ἡμέραι — διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν κατατεθειμένων οἰκονομικῶν νομοσχεδίων.

Ἀφ' ἑτέρου, δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου ἡ Βουλὴ ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της ἵνα λάβῃ τὸν καιρὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ προετοιμασθῇ διὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, κατὰ τὴν Σύνοδον τῆς 10 Σεπτεμβρίου, ἐμφάνισιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ἑλληνικῆς αἰτήσεως διὰ τὰ δάνεια.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐντύπωσιν, παρὰ τὰς προβλεπομένας δυσχερείας εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἡ Κυβέρνησις θὰ κατορθώσῃ νὰ ὑπερνικήσῃ ταύτας καὶ νὰ συνεχίσῃ ὁμαλῶς τὸ ἔργον της, ἐφόσον διὰ τὴν εὐόδωσιν τούτου εἰς τοὺς κυρίους αὐτοῦ σκοποὺς κρίνεται γενικῶς ἀναγκαία ἡ διατήρησις της ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπ' ἀρκετὸν εἰσέτι.

Τὴν ἐντύπωσιν ταύτην ἀπηχῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς — κατὰ γνωσθείσας ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς πληροφορίας — ὁμιλῶν εἰς φιλικὸν του πρόσωπον ἐξέφρασε χθὲς τὴν ἐλπίδα μέχρι τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου.

Ὁ κ. Ζαΐμης, διαψεύσας περαιτέρω τὰς ἀποδοθείσας πρός τινες εἰς αὐτὸν ἀντιθέτους σκέψεις, ἐτόνισεν ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου ὁ ἴδιος προτίθεται νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐν συμφωνίᾳ τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν κομμάτων διάλυσιν